

Тамамъ пять сѣ. — Ахъ! млада! вы раскѣсвахте дробь-тѣ на една злочеста жена и мысляхте че тя иѣма да си отмѣсти! Ето твой-тѣ, Жеппо. Маффио ето твой-тѣ. Олоферно, Апостола, Асканіо, ето вашыгѣ!

ДЖЕНАРО, кого-то тя не бѣ видѣла еще, като дѣхожда отпѣди.

Еще единъ трѣба госпоже.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ

Боже! ты си, Дженаро!

ДЖЕНАРО

Дя, азъ самси.

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ.

Да излѣзатъ всичкы отъ тукъ. — Да ны оставятъ самы. — Губетта, какво то и да ся чуе отъ вѣнъ за туй що ся върши тука, да не пуцашъ никого да влѣзе!

ГУБЕТТА

Добрѣ.

[Монаси-тѣ излизатъ тържественно, и отвеждатъ съ нихъ пятимата момци кои-то залитатъ въ несвѣсть.]

ПОЗОРИЩЕ III.

ДЖЕНАРО ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ.

(Има едвამъ нѣколко примѣждели лампы въ сала-та. Браты-тѣ сѣ затворени. Дона Люкреція и Дженаро, кои-то остахъ сами, ся гледатъ нѣколко минути млчишкомъ, като че незнайтъ отъ гдѣ да поченатъ.)

ДОНА ЛЮКРЕЦІЯ, на себе си.

Самъ-си Дженаро!

МОНАСИ-ТѢ, пѣйтъ на вѣпъ.

Низи Доминусъ едификаверитъ до мумъ,

илъ ванумъ лаборантъ куи едификантъ еамъ.